

ПРОТОКОЛ

№ 97

гр. София, 10.01.2024 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 28 СЪСТАВ, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Атанас Ст. А.

при участието на секретаря Анна Щ. Тодорова
и прокурора Н. С. А.

Сложи за разглеждане докладваното от Атанас Ст. А. Частно наказателно дело № 20231100205058 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 14:39 часа се явиха:

ОСЪДЕНИЙТ Е. Д. М. – доведен от Затвора - гр. София.

Явява се назначения служебен защитник адв. **И. Ю.**

НАЧАЛНИКЪТ на Затвора – гр. София се представлява от инсп. М.М., с пълномощно по делото.

ПО ХОДА НА ДЕЛОТО:

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ПРЕДСТАВИТЕЛЯТ НА НАЧАЛНИКА НА ЗАТВОРА: Да се даде ход на делото.

АДВ. Ю.: Да се даде ход на делото.

ОСЪДЕНИЙТ М.: Господин съдия, аз не искам да се дава ход на делото. Искам да ми се свалят белезниците на краката.

СЪДЪТ РАЗПОРЕДИ да бъдат свалени белезниците на осъдения.

ОСЪДЕНИЙТ М.: Правя искане за отвод на прокурора и на съда, защото на 12.10. по това дело съм подал жалба до СГС, 28 състав, в писмен вид, входяща в съда с № 92375/12.10.2023 г. на СГС, 28 състав, жалба, в която соча, че съм осъден по непредявени обвинения, как съм осъден, за какво, от кой. В тази връзка тази жалба, няма никакво движение ли, а дори и да има аз не съм уведомен. Най-вероятно жалбата е останала в делото с мълчалив отказ. При тази ситуация делото, като подсъдно на СГС и прокуратурата СГП от своя страна и тя е запозната с тази жалба, и съда, и прокуратурата negliжират поставения от мен въпрос, че съм осъден по непредявени обвинения, като това, според мен и закона, и правните норми представлява противозаконно лишаване от свобода и длъжностното

престъпление от лицата, които извън предмета на делото и извън техните правомощия, извън правомощията на държавата, са ме вкарали в затвора и там ме държи прокуратурата, заедно със Специализирания наказателен съд и ВКС по непредявени обвинения, и аз като съм дошъл тука съм го осъзнал в СГС и съм се ожалил от това нещо, и разчитам на задълженията на държавата, както на съдията, в случая съдията, той се обективизира като личност 28-ми състав, съдия А. и въпросната прокурорка, наблюдаваща този процес да вземат някакви законни отношения.

Значи, вие сте толкова предубедени, че изобщо не обръщате внимание на така входящия сигнал, който е много сериозен. Аз съм осъден по непредявени обвинения от шест съдии, като престъплението им е в два етапа, като на първо място не се произнасят по предмета на делото очертан с обвинителния акт. Делото за което се намирам тук - ВНОХД № 102/2018 г. на АСНС и КНОХД № 1018/2019 г. на ВКС, не е решено съгласно обвинителния акт и тея хора са измислили някакви фактически нови положения, които не са предмет на делото, не са дейност на държавата. Дали са ми за измислени от съдиите деяния, които те нямат право да го правят. Аз се намирам в тази ситуация противозаконно лишен от свобода. Делото не е решено от фактическа и правна страна и идвам тука на предсрочно освобождаване, но в процеса на предсрочното съм се присетил, сезирал съм ви вас, защото няма кой да сезирам. Сега да сезирам ГД „Охрана“ и това лице М.. А и него го сезирам днес устно и твърдя, че в смисъла на закона противозаконно лишен от свобода повече от два дена и вие след като не вземате отношение по тази жалба, де юре и де факто, дали е верно или дали съм ги набедил.

Сега, обръщам се към прокурорката, ако съм ги набедил и съм си говорил един куп глупости, като знам, че не са виновни па им приписвам извършени деяния срещу мен, да вземете отношение. Ни така, ни иначе.

Съдията - същата работа. Значи, това е използване на правосъдието за цели различни от целите на правосъдието, като вие съзнателно и целенасочено не си изпълнявате служебните задължения чл. 205, ал. 2 от НПК, задължава съдията и прокурора, въпросното лице М., като представител на държавата да сезира органите на ДП, като разбере по някакъв начин, че някой си твърди в случая, че са извършени престъпления, тежки престъпления. Значи, този закон не е мъртъв, в сила е както за ГД „ИН“, така за прокуратурата, така и за СГС. Вие и тримата не се съобразявате с правовия ред и задълженията на длъжностни лица за уведомяване, като разберат за престъпление. Още по-лошо, в основата на това заявление, сигнал-жалба за извършено престъпление до СГС, аз се уповавам на Директива 2029 на Европейския съвет, на чл. 205 до чл. 211 от НПК, като съобщавам за престъпления, извършени от магистрати и корупция, тъй като твърдя в жалбата, че съм поръчан от Б.Б., да бъда осъден по непредявени обвинения от тези съдии. Защото те съдиите, те не са толкова правно неграмотни, те са си грамотни, но биват принуждавани, те самите ми го заявиха в процеса, да ме осъдят за назидание, заради това, че не съм им симпатичен на партията

„ГЕРБ“. Това е, как да ви кажа, не е правосъдие, а това представлява една дългогодишна злоупотреба с право и създаване невъзможност на мен - Е. Д. М. да получа правосъдие във всички форми. Значи, ако сме нормална държава и има едно лице осъдено по непредявени обвинения, какъвто е настоящия случай, органите на държавата прокуратурата трябва да вземат отношение.

Вие сте сезиран и не вземате отношение. Значи, вие ми анулирате всички ефективни правни средства за защита, които аз намирам за удачни и за приложими. Вие правите всички тия описаните в жалбата правни положения невалидни. Вие дерогирате изобщо на мен всичките права като граждани на Европейския съюз и като гражданин на България. Заради това ви искам отвод, защото това е явна предубеденост и злоупотреба с право от ваша страна, защото независимо от личното ви отношение и йерархичната ви подчиненост тука в този съд, когато постъпват по едно дело такива жалби-сигнали, на първо място прокурора, на второ място съдията трябва да вземе някакво отношение, с което да стане ясно, че въпросната жалба не само е получена от секретаря на съда там където се приема от съда в деловодството синия печат, че задълженията ви съгласно Закона за съдебната власт и НПК, вие трябва да изпълните вие своите задължения. Вие като ги negliжирате, създавате невъзможност тоя сигнал, нали това е 10-ти месец, вече сме януари, това са точно десети, единадесети, дванадесети, точно три месеца тази жалба е без движение. И поради тази причина в делото има и други за които казвам същото е редно да се отведете, защото вие не водите правилно делото.

Същото нещо и за прокурора. Значи и на прокурора, може ли да й покажа жалбата на прокурора, да не искаме делото да се рови. Госпожо прокурор, ето това е жалбата която съм входирал в настоящото производство на тази въпросната дата и поради осуетяване на жалбата това е един такъв мълчалив отказ от правосъдие, флагрантен отказ от правосъдие, нарушение на правото на чл. 6, параграф 1 от ЕКЗПЧ, чл. 14, параграф 1 от Международния пакт за граждански и политически права (МПГПП) и чл. 47 от Хартата на ЕС, плюс чл. 205 от НПК.

Правя искане за отвод на съдията А., на прокурорката и на М. от делото, тъй като има един такъв пропуск от три месеца. Вие можехте, съгласно задълженията ви съдията да я изпрати по компетентност на СГП, което не се случи. Прокуратурата от своя страна трябваше и тя да вземе отношение със съответните постановления, с всичките реквизити, каквито задължения имате в настоящия случай да изпълните. При липсата на реквизити означава, че Е. си е писал жалба, която е правопораждащ документ. То стана някакво дело голямо. Поради тази причина.

Искам да кажа и друго нещо. В един етап аз мисля, че заведох дело в Софийски районен съд срещу Софийски градски съд за тази жалба. Гражданско дело по чл. 2 ЗДОВ за нарушение прилагане принципите на ЕС и по тези причини искам отвод на съда, на прокурора и на М..

Отделно, това лице М. във въпросните папки на СЦЗ, ГД „ИН“ има поне 10 такива жалби, като аз съм се оплаквал от противозаконно лишаване от свобода и в Затвора. Той ако е представител на Затвора и се е запознал с това дело и най-вероятно го е предоставил той, по същия начин се стреми тия сигнали да не получат съответното движение, а това е срамна работа. Аз от моя гледна точка като български гражданин имам минимални правни познания, знам че при тази ситуация или трябва да се разгледа от прокурора, съдията да го изпрати по компетентност, и ако в действителност тези неща са неистината да ме съдят за набеждаване Районна прокуратура, ако ли не да се образува разследване да се види. Значи, ние идваме тука ме водят като мечка, аз твърдя, това което твърда, че г-н Съдия осъждането по непредявени обвинения, както казах не представлява дейност на държавата и тия неща са се случили, те трябва да със съответните документи, като е поискано пораждат се права, които вие всичките държавни служители ги анулирате. Аз тука, Ал кайда ли сме, ние сме в ЕС. Това е недопустимо което се случва с мене, казвам ви го хора. Още повече вие сте юристи и как да ви кажа, също като мене знаете същото. В материалите по делото се намират присъди, намира се обвинителен акт, който не кореспондира обвинителния акт с решението на Апелативния специализиран наказателен съд АСНС и ВКС. Как са ме осъдили за нещо, което не е предмет на делото. Това е един такъв меко казано преюдициален въпрос, който вие чрез злоупотреба с право съдията, аз не знам какъв е проблема. Може ли при това положение, при така декларираното от жалбоподателя да се развие такова производството и съда на ЕС да каже на властите в България какво следва при тази хипотеза сега.

Вие г-н Съдия, четох ви определението, не било, даже ще го цитирам от предишния път „не било относимо към настоящия казус“. Как да не е относимо към настоящия казус? Вие, не че гледате едностранно на нещата, ами изобщо изопачавате нещата съдията. Как се изопачават нещата? Изопачават се нещата, като не се обърне внимание на правото, като се анулира правото и се анулират фактите. Една присъда може да бъде присъда, не когато е казано от съда, а когато съди изпълни задълженията си съгласно НПК, за да се произнесе по обвинението. В противен случай това не е присъда. Г-н Съдия, това че има печат на ВКС, не означава нищо. Казвам ви, няма никакъв стабилитет присъдата по непредявено обвинение. Вие много добре го знаете, че когато касационната инстанция разглежда въззивен акт, който е по непредявено обвинение, тя няма право да се произнася нито по правото дали има нарушение в закона, нито по фактите, защото такъв е закона и следва връщане на делото. В настоящия случай, прокуратурата на България, там прокурорите от АСП и ВКП – Т., помня му името, съдиите от ВКС направиха една такава сглобка по непредявено обвинение и ме осъдиха. Не може дори противозаконно лишаване от свобода чрез незаконна присъда по непредявени обвинения. Какво повече да говорим. През вас, както заявих, са обвинителният акт и присъдите.

Аз лежа присъда, изтърпявам присъда в Затвора, според която с не

отразено в обвинението лице деюре и дефакто извършило грабеж, а по обвинението, че аз сам съм извършил същия грабеж, няма произнасяне. Смятате ли, че това е някакъв влязъл в сила законен акт? Това дело нито е решено от фактическа и правна страна и до днешния ден е висящо, а аз съм противозаконно задържан в Затвора по непредявени обвинения. Затова ви искам отвод и аз съм го посочил това на 12.10.2023 г., защото аз не искам от вас нещо да излезнете извън предмета на делото, а искам да си извършите своите задължения. Защото като дойда по някакъв начин в съдебните институции, именно към тях мога да се обърна, това е настоящият случай. И това нещо, непредявеното обвинение и тия фактически положения за деяния от НК, вие сте органи на държавата, които се разправят именно с тази съдопроизводствена дейност и това е обвързано с настоящото дело.

Заради което, заради тази явна преднамереност, злоупотреба с право и бездействие, Ви искам отвод. Още повече, че при това положение има заведено и гражданско дело. Сега безпредметно е да сядам и от утре да сядам да пиша жалби срещу прокурора, срещу Вас, че осуетявате жалбата, като аз знам, че тия действия не са продиктувани от вас, а станах жертва на силните хора на деня по този начин, чрез използване на правосъдието. Казвам ви, това е ужасно. Не можете да си представите колко ужасно е това нещо, даже на мен ми е много неприятно, че го знам от юридическа страна, когато от юридическа страна осъзнаеш какво се случва с теб, по отворителен начин си осъден по непредявено обвинение, това направо те сломява. Защото, как да ви кажа, анулира правосъдието, анулира правата на човека, унищожава смисъла на държавата. Все едно сега тия хора са ме хванали и вижте за какво седя в Затвора. Това нещо е ужасно.

Пред вас са материалите от делото и казвам ви, аз смятам, че човек много трябва да е премерен в изказванията си когато говори по отношение на другите хора, че са извършили определени деяния, квалифицирани като престъпления да не ги набедя тези хора. Така че, всичко е от моя страна направено в съответствие със случилото се и със закона, и по това нещо да няма никакво движение е срамота.

В Районния съд, за същото нещо, казах в едно дело и районният съд веднага изпрати на прокуратурата всички материали от делото, с протокол от съдебното заседание, с поставения въпрос, с жалбата и т.н. Така че, вие след като не сте направили нищо по това нещо, смятам че този процес е безпредметен, тъй като сте предубедени, злонамерени и имате явното намерение да подкрепяте това случилото се с мен непредявено обвинение и да не се даде развитие на въпросната жалба. А това са три месеца, значи през тези три месеца можеше да стане ясно какво се е случило. Това е, отвод искам.

СТАНОВИЩА НА СТРАНИТЕ, ПО ИСКАНЕТО ЗА ОТВОД:

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че искането е неоснователно.

ПРЕДСТАВИТЕЛЯТ НА НАЧАЛНИКА НА ЗАТВОРА: На същото становище съм. Още повече, че по същото искане в предходни съдебни заседания беше взето решение от съда.

ОСЪДЕНИЙТ М.: Господин съдия, по повод казаното от този човек, не сме говорили за жалбата с № 93375 от 2023 г. за извършени престъпления, с която е сезиран СГС. Този М. искам да го оставите без уважение и да му направите забележка, че упражняването на някаква дейност не може да се извършва чрез лъжи, злоупотреба с право и някакви такива изказвания, които са направо за съд. Къде в предходното съдебно заседание сме говорили по този въпрос, за тази жалба.

Адвокат Ю. ще може ли да каже нещо по въпроса?

СЪДЪТ ОБЪРНА ВНИМАНИЕ на осъдения М., че адв. Ю. вече даде становище по хода на делото.

СЪДЪТ намира за неоснователни възраженията на Е. М. по следните съображения:

Не са налице основания за отвеждане за председателя на съдебния състав, на представителя на СГП, и на процесуалния представител на Началника на Затвора – гр. София по повторените за пореден път едни и същи твърдения за основания за отвод от страна на осъдения Е. М..

На първо място, съдът нееднократно е посочвал, че по изпратената на съда, като адресирана освен до него и до други органи жалба от осъдения Е. М., настоящия съдебен състав няма функциите на пощенска кутия, за да се твърди, че е следвало да препрати същата жалба на останалите посочени адресати в нея от страна на осъдения Е. М.. В жалбата няма въпроси, които са от компетентността на настоящия съд състав, който за пореден път посочва, че предмет на настоящото дело е искането на Е. М. за негово предсрочно условно освобождаване от изтърпяване на остатъка от наказание, което в момента той изтърпява по силата на окончателно решение на ВКС.

Както съдът вече е посочвал, настоящия съдебен състав не може да провери твърденията на Е. М., че същият е осъден по непредявени обвинения, доколкото е налице влязъл в сила съдебен акт на последна съдебна инстанция, с който е постановено съответно осъждане на лишаване от свобода по приключило със същия съдебен акт наказателно производство.

НПК дава възможност осъденото лице да инициира производство по възобновяване на наказателното производство, ако твърди, че осъждането е в резултат на съществени процесуални нарушения или престъпления, извършени от членове на съдебните състави, постановили съответните съдебни актове. В настоящото производство СГС не е компетентен, включително и да администрира искания за възобновяване, доколкото такова се подава пред съответния първоинстанционен съд разглеждал приключилото с влезлия в сила съдебен акт наказателно производство. В този смисъл и не е

налице нито предубеденост, нито някакво друго основание за отвода на председателя на съдебния състав, по повод сочените от осъдения Е. М. бездействия по отношение на подадена в хода на настоящото производство жалба.

Не са налице основания за отвод и на представителя на СГП, който е явява в съдебното заседание, нито на представителя на Затвора – гр. София, и съда вече е посочвал, защо намира за неоснователни излаганите в тази насока искания от страна на осъдения.

С огледа на това, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на осъдения Е. М. за отвод на председателя на съдебния състав, на представителя на СГП и на представителя на Началника на Затвора – гр. София в настоящото производство.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ПРОДЪЛЖАВА ХОДА НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпили по делото след предходното съдебно заседание писмо-отговор от Административен съд – София-град (АССГ), в което е посочено, че препис от определение от 29.11.2023 г. по адм. д. № 9936/2023 г. по описа на АССГ е връчен на Е. М. на 07.12.2023 г., като след това срещу същото определение е подадена частна жалба от адв. И. Ю. като пълномощник на Е. М., която е заведена с вх. № 44801/13.12.2023 г. по описа на АССГ.

На следващо място в писмото на АССГ се посочва, че с разпореждане от 14.12.2023 г., съдът е задължил частния жалбоподател в 7 дневен срок от получаване на съобщението да представи по делото доказателства, за внесена държавна такса в размер на 30 лева по сметка на ВАС, както и доказателства за представителна власт на адв. Ю..

По делото е постъпил и отговор на запитване на съда до Върховния административен съд (ВАС), в който е посочено, че във ВАС не е постъпвала жалба от Е. М. срещу определението на АССГ от 29.11.2023 г. по адм. д. № 9936/2023 г.

ПО ПО-НАТАТЪШНИЯ ХОД НА ДЕЛОТО, СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ:

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че въпросът относно това дали определението

на АССГ е влязло в сила не е изяснен, тъй като считам, че информацията която се съдържа в удостоверението на АССГ и ВАС е противоречива. Считам, че следва да бъде направено последващо запитване до АССГ относно това влязло ли е в сила определението на АССГ, тъй като в удостоверението е посочено, че е постъпила частна жалба, че е даден срок за внасяне на такса, но не е ясно внесена ли е таксата, администрирана ли е тази жалба, стигнала ли е до ВАС. Тъй като в удостоверението на ВАС е посочено, че жалба не е постъпвала. Считам, че този въпрос следва да бъде изяснен.

ПРЕДСТАВИТЕЛЯТ НА НАЧАЛНИКА НА ЗАТВОРА: На същото становище съм.

АДВ. Ю.: Уважаеми господин съдия, благодаря ви, че най-накрая получих думата. Считам, че становището на прокурора е абсолютно неоснователно за поредно отлагане на делото, което е за условно предсрочно освобождаване и би следвало да има поне малък приоритет пред административно дело за наложено обжалвано наказание, дисциплинарно, и не би могло да става причина и да се чака то да приключи, доколкото ако се запознаете с определението на АССГ, с което делото беше оставено без разглеждане и прекратено, ще установите, че на конкретния съдия очевидно не са му познати конституционни разпоредби на Конституцията на Република България и ВАС, където смея да твърдя, че правораздават съдии с висока юридическа компетентност, ще върнат делото за разглеждане и това значи, че то ще продължи още две съдебни инстанции. Ако чакаме това дело да приключи да се произнесете по молбата за условно предсрочно освобождаване, каквото е искането на прокурора, ще бъдат нарушени основни принципи в правото, касаещи правата на човека по ЕКЗПЧ, а именно решаване на делата и разглеждането им в разумен срок. Настоящото дело достатъчно се е забавило. Производствата по УПО имат смисъл да се разглеждат бързо, доколкото всеки един ден забавяне на делото означава лишаване на свобода на лице, което е придобило право за освобождаването му. Настоящото производство наподобява производството по мерките за неотклонение и много съжалявам, че прокурора е на мнение, че трябва то да се ръководи от наличието или липсата на влязла в сила заповед за налагане на някакво дисциплинарно наказание.

Становището на г-н М., ако се придържа действително към мотивите на прокурора, също е неоснователно по същите съображения.

Аз считам, че настоящото дело е изяснено от фактическа страна и ви моля да дадете ход на същото по същество.

ОСЪДЕНИЙТ М.: Искам 10 минути почивка, за да се консултирам с адвоката си.

Съдът обяви 10 минути почивка.

СЪДЕБНОТО ЗАСЕДАНИЕ ПРОДЪЛЖАВА в 15:25 часа, в

присъствието на осъдения Е. М., защитника му адв. И. Ю., прокурорът, представителя на Началника на Затвора – гр. София М. и секретаря.

ОСЪДЕНИЙТ М.: Не желая да допълня нищо към казаното от адвокат Ю..

СЪДЪТ намира, че не следва делото да бъде отлагано, с оглед получаване на допълнителна информация по въпроса за движението на адм. дело № 9936/2023 г. по описа на АССТГ, доколкото събраните до момента материали позволяват решаване на настоящото дело по същество и без допълнително отлагане за изискване на още информация по посоченото административно дело.

ПРЕДСТАВИТЕЛЯТ НА НАЧАЛНИКА НА ЗАТВОРА: Представям актуална справка за изтърпяната част от наказанието и за остатъка. Нямам други доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други доказателствени искания.

АДВ. Ю.: Нямам други доказателствени искания.

ОСЪДЕНИЙТ М.: Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА представената в днешното съдебно заседание справка от представителя на Началника на Затвора – гр. София.

НАМИРА, делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ЗА ПРИКЛЮЧЕНО.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми господин председател, считам че е налице предпоставката на чл. 70, ал. 1, т. 1 от НК, но не са налице достатъчно данни за поправяне на г-н М., с оглед на което считам, че молбата му следва да бъде оставена без уважение.

ПРЕДСТАВИТЕЛЯТ НА НАЧАЛНИКА НА ЗАТВОРА: Уважаеми господин председател, становището на Началника на затвора е че молбата е допустима, но неоснователна и следва да бъде оставена без уважение. Благодаря ви.

АДВ. Ю.: Уважаеми господин съди, след обстояните пледоарии на отсрещната страна, моята ще бъде малко по-обстойна.

Аз считам, че са налице всички кумулативно изискуеми предпоставки на чл. 70, ал. 1 от НК за постановяване на условното предсрочно освобождаване от търпяното от молителя М. наказание лишаване от свобода, независимо дали посочения в днешната справка отговаря или не на действителния такъв, и в този му вид остатъкът е по-кратък от необходимия, за да бъде постановено условно предсрочно освобождаване.

Що се касае за другото изискване на закона от страна на осъдения да са дадени достатъчно доказателства за неговото поправяне, то такива би следвало да се дават когато действително е налице яснота за осъждането и за вината на лицето, което търпи наказателна отговорност, като аз твърдя, че в настоящото производство, очевидно от приетите по делото писмени документи е видно, че постановената присъда, както навсякъде до сега г-н М. твърди е извън рамката на делото по отношение на редица фактически положения, които не фигурират в обвинителния акт и които не са променяни в хода на наказателното производство по реда на изменение на обвинението.

На уважаемия председател на съдебния състав това е абсолютно ясно и дори да се приеме позицията на председателя на съдебния състав, че в настоящото производство не може да се ревизира влязлата в сила присъда, каквото искане не е правено. Съдебният състав трябва обективно да разгледа доказателствата по делото и да прецени имат ли основание и почиват ли на писмените доказателства, вижданията на молителя относно осъждането му по непредявени обвинения, и има ли той задължението да се счита виновен, когато е осъден по този начин. Очевидно г-н М. с всички средства се бори срещу този проблем и няма законово изискване той да приеме една такава присъда, за да се установи, че са изпълнени изискванията за условното му предсрочно освобождаване. Основната и единствена критика към него, към неговото поведение в Затвора е това, че той не приема тази присъда, респективно от него се иска да изневери на фактите, на убежденията са и да се откаже от една дългогодишна вече борба, срещу смее да твърдя извършени спрямо него престъпления от общ характер и то от страна на магистрати. Г-н М. има тези свой убеждения, които почиват на обективни обстоятелства, инкорпорирани в писмени документи, които се съдържат в делото пред Вас. Институциите по някаква причина си затварят очите, разпъват чадър над лицата които са извършили тези дейния, отказват да разследват, отказват да сезират компетентните органи и до настоящия момент всички се правят, че не виждат какво се е случило.

Обстоятелството, дали едно лице се е поправило не може да почива само и единствено на въпроса, дали той е приел присъдата. Напротив поправянето в смисъла, в който е използван в чл. 70 от НК, не може да бъде, да измести гарантираното от ЕКЗПЧ свобода на убежденията. Свободата на убежденията е изконно човешко право и когато едно лице се счита за осъдено по начина, по който е осъден г-н М., не следва и не е справедливо да му се отнема възможността да се бори, само и само, за да получи условно предсрочно освобождаване. Ако това се приеме за резонно, означава

например едно лице което да речем е станало жертва на съдебна грешка, известно е на всички юристи какво представлява съдебната грешка, невинно лице е осъдено с влязла в сила присъда. Г-н М. се намира в подобна хипотеза и едно такова лице би било поставено в много по неблагоприятно положение в настоящото производство по чл. 70 НК спрямо останалите действителни извършители на престъпни действия. Не може да се иска от лице жертва на съдебна грешка да се поправи, защото то изначално не е виновно. Други критики към г-н М. няма и не може да има.

Относно обстоятелството дали същия е наказван, както днес беше докладвано това наказание не е влязло в сила, то е предмет на висящо производство и не може от преди приключването на това производство да се вадят изводи, дали той е извършил дисциплинарното нарушение, за което му е наложено такова висящо наказание, а следва да бъде изключено въобще от обстоятелствата по настоящото производство. Г-н М. за 10 години в Затвора няма нито едно нарушение, няма нито едно наказание. Напротив, всички бяхме в залата, когато разпитахме и Инспектор „Социална дейност“, който го познава добре и заяви пред всички в залата, че той има абсолютно перфектно поведение в Затвора, изпълнява всички изисквания, вътрешните правила. Освен това се занимава с дейности които следва да се считат за такива в насока предпоставките за условно предсрочно освобождаване, а именно помага на други лишени от свобода, води кръжок, спортува, печели награди. Има всички останали изисквания за него да се приеме, че той води един законосъобразен, макар и в местата за лишаване от свобода живот. Решава проблемите си по законоустановения ред чрез сезиране на институциите в Република България и именно, защото той е убеден в своята правота няма как да приеме натиска, да се съгласи с една присъда, която очевидно е постановена по един абсурден начин и уникален, доколкото аз съм се занимавал с наказателното дело, участвал съм в него по което е осъден и във връзка с тази си дейност съм проучил в пълнота съдебната практика и ВКС. Г-н Съдия искам да ви кажа, че няма нито един случай в България, който да е стигнал до ВКС при сходна фактическа обстановка, а именно произнасяне на въззивната инстанция по непредявени обвинения и ВКС да не е върнал делото за ново разглеждане на Апелативния или Градския, в зависимост коя е била въззивната инстанция. Единствено в настоящото, не в настоящото извинявайте, а в делото по което е осъден от АСНС, в осъдителната ѝ част присъдата е потвърдена от ВКС, се наблюдава този парадокс. Ако се касаеше само за неправилна присъда, тогава механизмите на НПК биха могли да бъдат приложени, но когато се касае за поръчково осъждане и прокуратурата, както е видно бездейства тотално и не вижда какво се е случило по делото, включително и в настоящото производство, и тук присъстващия прокурор очевидно не е видял какво пише в обвинителния акт и какво пише в мотивите на въззивната присъда и решението на ВКС, тогава можем ли да изискваме от осъдения по този начин да приеме тази присъда, за да бъде условно предсрочно освободен.

Аз считам, че този критерий въобще не следва да бъде обсъждан в настоящото производство, тъй като господин председател според Правилата на Затворите, това е само един от критериите да се прецени дали едно лице изпълнява вътрешните регламенти на местата за лишаване от свобода, и дали е дало достатъчно доказателства за своето поправяне. В настоящия случай, г-н М. е дал повече от достатъчно доказателства, а това, че не приема осъждането по подобен начин е негово човешко право и то не следва да бъде вземано предвид това обстоятелство, тъй като останалото поведение, което той демонстрира е на човек който спазва нормите в Затвора, а и сред обществото, тъй като г-н М. доста често е и в съдебните институции, по делото които са проекция именно на неговата борба срещу тази присъда.

Моля Ви за обективен анализ на ситуацията, г-н Съдия и въпреки така обществената популярност на случая на г-н М. да се абстрахирате от това и да вземете едно справедливо решение и да постановите условното му предсрочно освобождаване. И довечера си легнете с мисълта, че сте си свършили работата по съвест.

ОСЪДЕНИЯ М.: Правя искане да уважите становището на адв. Ю. и да приемете следното: От събраните по делото доказателства, всичките писмени доказателства, като акцентирам върху това, че имам може би три или четири награди, награждаван съм с четиричасово свиждане. До момента не съм наказван, а и наказанието, направиха ми заради условното предсрочно постановка, хвърлиха ми този телефон, той нито е мой нито имам нещо общо с него. Наказаха двама човека. В стаята която сме килия № 16 сме две лица, едното вече си излезна, той не знае на кой е телефона, аз също не знам на кой е телефона. Телефона не е мой, но него изобщо не са го търсили за нуждите на тия разследвания, не е установен и решиха, че е на мен, защото ме мразят. Искам да ви кажа, че в Затвора - София откакто съм там, откакто е приведена присъдата в изпълнение абсолютно никой не работи нищо с мене. От нея папки е ясно, че получавам кореспонденция по някакви си граждански дела и НЧХД, в разни съдилища по повод заведени от мен дела. Но пенитенциарната система в лицето на СЦЗ не е извършила с мен абсолютно нищо. И отгоре на всичкото през времето когато съм в Затвора съм ги сезирал по подобие, както вашата институция с жалба, че съм осъден по непредявени обвинения, описано в жалбата. В материалите на делото е налице обвинителен акт по прокурорска преписка № 431 от 2013 г. на Специализираната прокуратура. Обвинението в нея, че на дата 12.03.2010 г. в София Е. М. заплашил някакъв охранител, казал му да легне на земята и му отнел със сила чрез дръпване чантата с парите. И след това с другите съизвършители, които са П. и Л. избягали от местопрестъплението с една кола „фолксваген“. Това е предмета на делото, който тука фигурира в предмета на това дело.

Осъден съм за измислени от съдиите нови фактически положения, заедно с три неотразени в обвинението лица без да има право съда да изменя, поправя, допълва, да надгражда обвинението, да измисля какво са били извършили тия три лица. Едното от тях лица се казва неотразеното Н.Ц.Г.,

което според съда без да има правомощия съда, е осъдил, че той е мой съизвършител, че той е започнал грабежа с пистолет, насочил го срещу пострадалото лице, ударил го по главата и лично той е отнел чантата с парите, която чанта с пари 136 хиляди лева съм обвинен аз. А по обвинението, за което аз съм обвинен няма произнасяне. И от тук аз вече като се запознавам с осъдителната присъда за тези неотразени в обвинението лица през време на процеса, не се развива процес в правото на защита, задължение за уведомяване характера и причините на обвинението, и разбираш все едно както получаваш мотивите с осъдителната присъда и разбираш, че съм осъден с някакви нови три лица, които г-н Съдия, ако трябва да ги призная, трябва да ми дадат три по 17 години или да ме освидетелстват, или да му убият на място, аз така го приемам това нещо. От никаква гледна точка, аз не мога да се съглася. А тея въпросните отзад от ГД „ИН“ ми извиват ръцете, виждате ли, абе кажи си М., това е всичко за пред съда, нали една фалшива история, съжалявам, покаявам се. Аз съм написал сигурно 500 предсрочни, че лицата са се поправили, осъзнали противоправното си поведение и т.н в съзвучие с чл. 70 НК.

Само че, аз нямам никакво такова намерение и те искат да кажат, че Е. М. не се е поправил, тъй като не приел осъждането по непредявени обвинения, което автоматично ги прави ответници в някакво дело, в някакъв съд. Така, че един деликт да се вменява на мен, че аз имам противоправно поведение, че не съм осъзнал правонарушението си. Г-н Съдия от обективна и субективна страна, след като това нещо не е предмет на делото от отсъденото от ВКС, аз даже ще ви дам един, не искам да ги говоря тези работи, че ме отвращават. Имам писмена защита до СГС. След като обстоятелствата за които съм осъден, най-общо ги очертавам, като непредявени обвинения с три нови неотразени в обвинението лица Н.Ц.Г., фактическия извършител на грабежа, Д.Г. и Е.Т. Л.а, аз няма как, дори да приема, то ще е че не е истина, тъй като предмета на делото, очертан с обвинителния акт е за съвсем различни обстоятелства. Така че искам да приемете от обективна и субективна страна, че както съм ви сезирал от 05.06.2019 г. по ВНОХД № 102/2019 на АСНС, протеста на прокурора и после поведението на прокурора от ВКП Т. и присъдата от 16.04.2020 г. по КНОХД № 1018/ 2019 г. на ВКС, и привеждането ѝ от Специализирания наказателен съд и прокуратурата са противоправни деяния, като има и противоправност в ГД „ИН“, защото аз своевременно съм ги информирал, че се намирам Затвора по непредявени обвинения, ходил съм на комисия и съм го заявил това нещо. Като цялата тая дейност представлява сравнение на обвинителния акт с отсъдения от тези двете съдилища - Апелативен специализиран наказателен съд и ВКС. И след като от фактическа и правна страна, деюре и дефакто е установено, че присъдите не отговарят на обвинението и е налице осъждане по непредявено обвинение, няма как това лице да се счита за виновно, за осъдено законно, да съжалява и камо ли да приема съгласно пенитенциарните изисквания, които никъде не са формулирани в някакъв закон който трябва да се спазва, че

виждате ли Е. М. не е възприел присъдата. Ами аз как да възприема присъдата, че Н.Ц.Г. бил откраднал парите за които аз съм обвинен и той не съществува в обвинителния акт. Как да възприема, че моите съучастници П. и Л., които не са обвинени да са извършили вербална заплаха и физическа заплаха с насочване на оръжие срещу пострадалия, са били насочили оръжие според съда по тези измислени обвинения. Как да се покая за това, че след извършване на грабежа в неотразено в обвинението лице Е.Т. Л.а, която все едно е съизвършител и с нея сме подели и сме осъществили фактическа власт върху отнетите пари. Сега, обвинението както казва г-н Ю. не е изменяно, но и такова изменение то не почива нито на морала, нито на правото, то не почива на нищо, то е една измишльотина. Аз за тези измишльотини, сега казвам ви това са измишльотини, това са престъпления, не мога да приема исканото от ГД „ИН“ да реализирам аз поправяне, като приема престъпление. Аз като български гражданин, както съм ви написал в жалбата, на основание чл. 205 и сл. от НПК съм ви уверил, че спазвам правовия ред, и като съм разбрал за тези извършени престъпления съм ви сезирал. Както вас, така и вас, и ако това нещо смятате за мое противоправно поведение, много ясно, че ще ходим на две ЗДОВ, а и ще ходим на 101 процента, и там ще се разправяме до ВКС по граждански иск и т.н. Така че, изобщо нито съжалявам, нито смятам да се разкайвам по присъди по непредявени обвинения.

Искам да ви кажа, помня едно от делата 5050/2020 г. на СРС, то е заведено срещу ВКС. Срещу прокуратурата имам 10 дела граждански по чл. 2 ЗДОВ, за привеждане в изпълнение присъдата по непредявени обвинения. Така че аз съм доказал от моя страна, че изобщо нито съжалявам и смятам с нормите на закона да ги съдя, да ги разоблича и накрая да напиша и една книга. Но тези хора, как да ви кажа, в тези хора които направиха това нещо, няма нито прилагане на нормите на закона, а има едно безобразие. Вие казвате М. бил осъден, точно за това аз смятам, че този процес е излишен, защото вие всичките сте предубедени и не признавате нито фактите, нито правото. Присъдата по непредявени обвинения, която не отговаря на обвинителния акт, обвинителния акт е основата, очертава характера, задълженията, правомощията на съда, действия на държавата извън правомощията не са дейност на държавата. Аз съм осъден по такова дело. Така че, молбата ми е, връчвам ви ей това ми е писмената защита и искам да ме освободите.

Г-н съдия на основание чл. 5, параграф 4 от ЕКЗПЧ и на чл. 9, параграф 4 от МПГПП, чл. 6 от Хартата на ЕС искам да ме освободите като незаконно задържано лице, а се ползва формата на условно предсрочно, защото съм доказал с всички възможни способи в Затвора, че водя курса по Правата на човека и Конституция на задържаните лица, участвам в мероприятия, не се занимавам с нищо незаконно в Затвора, показал съм поведение, хората са дали добро становище за мене. Това, че не съм приел присъдата вече както изложих, няма как да я приемам. Обстоятелствата на какво почива тази присъда са описани в тази писмена молба, едновременно до СГС, до ССП,

така че молбата ми е, ако може да я дадете и на прокуратурата да се запознае, да не каже после, че не е разбрала, че много ѝ било натоварено. То в действителност София е голям град, натоварено е. Така че, искам като незаконно задържано лице да бъде освободен от Затвора. Това е.

ЗА ДА СЕ ПРОИЗНЕСЕ, СЪДЪТ ВЗЕ ПРЕДВИД СЛЕДНОТО:

От материалите по делото на първо място се установява наличието на първата предвидена в закона предпоставка за предсрочно условно освобождаване на лишения от свобода Е. М. от изтърпяване на остатъка от наказанието му, наложено по НОХД № 646/2015 г. на Специализирания наказателен съд, доколкото от наказанието лишаване от свобода в размер на 17 (седемнадесет) години и 6 (шест) месеца към днешна дата са изтърпiani фактически повече от половината, а именно 10 (десет) години, 5 (пет) месеца и 5 (пет) дни, съгласно представеното в днешното съдебно заседание писмо от Началника на Затвора – гр. София.

С оглед излаганите в хода на производството възражения относно изчисляването на изтърпяваната част от наказанието и остатъка, съдът намира, че е изяснено с писмото представено по делото в предходно съдебно заседание, внесено на 08.12.2023 г. от Началника на Затвора, в което подробно е посочено как е определена частта от наказанието, за което е приета, че е изтърпiana фактически, доколкото в същото писмо, приложено на л. 97 от съдебното дело са посочени конкретните наказателни производства и периоди от време на зачетено предварително задържане спрямо Е. М..

Отразените в писмото обстоятелства съответстват на събраните по делото доказателства между които копията от постановления на СГП за произнасяне относно приложението на чл. 59 от НК, както и данните за задържания на осъдения в арестите и в Затвора.

На следващо място преценявайки доказателствата по делото, съдът намира, че не са налице данни за поправяне на осъдения в такава степен, че да се приеме, че не е необходимо изтърпяване на остатъка от наказанието, тоест, че е налице и втората предвидена в закона предпоставка за предсрочно условно освобождаване.

Преценката дали в достатъчна степен осъденият се е поправил, за да не е необходимо изтърпяване на остатъка от наказанието, се извършва съобразно установения в закона ред, а именно съгласно разпоредбите на чл. 439а, ал. 1 и следващите от НПК. В посочените текстове е установено кои доказателствени източници следва да бъдат преценявани при формиране на преценката, за това дали осъденият се е поправил, за да бъде предсрочно условно освободен. В тази насока съдът намира за необходимо да посочи, че в настоящото производство, противно на изложените доводи от защитата на осъдения, съдът разглеждащ молбата за предсрочно условно освобождаване няма възможност, нито задължение да проверява, нито виновността на осъдения по

обвинението по което той е бил осъден, нито доказателствата събрани в хода на производството по което е осъден, нито и дали са спазени съответните процесуални правила в хода на съответното наказателно производство.

Настоящият съдебен състав в настоящото производство е сезиран с молба за предсрочно условно освобождаване от изтърпяване на наказание, което е постановено с влязъл в сила окончателен съдебен акт, чиято сила е длъжен да съобразява съгласно разпоредбата на чл. 413, ал. 1 от НПК. В настоящото производство съдът нито разполага с, нито има компетентност да изисква, материалите по приключилото със съответния влязъл в сила съдебен акт наказателно производство, по което е постановено съответното осъждане, и не може да дублира, повтори или поправи вече извършената правосъдна дейност от съдебните състави, постановили и потвърдили съдебните актове, които в момента се изпълняват. В този смисъл и настоящия съдебен състав е задължен единствено да констатира наличието на влязъл в сила съдебен акт, с което е постановено осъждане на наказание лишаване от свобода, чието изтърпяване не само е започнало, но и се изразява във фактическо изпълнение на повече от половината от наложеното наказание лишаване от свобода.

С оглед на това и съдът намира за необходимо да посочи, че не дължи отговор на твърденията на осъдения за съответствието на съдебния акт с който същия е осъден, с повдигнатото му обвинение. Ако осъденият счита, че е осъден незаконосъобразно, той разполага със съответните процесуални възможности да поиска възобновяване на делото по предвидения в това ред и от и чрез предвидените в процесуалния закон органи, сред които не е съдът разглеждащ молбата за предсрочно условно освобождаване.

На следващо място, преценявайки доказателствата за поправяне на осъдения по смисъла на чл. 439а, от ал. 1 до ал. 3 от НПК, съдът намира, че по делото са събрани доказателства за това, че по време на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, осъденият е имал поведение съобразено с предвидените мероприятия за преодоляване на отчетени проблемни зони, като е участвал в различни мероприятия, сам е организиран курсове за лишени от свобода, приемал е необходимите ограничения в мястото за лишаване от свобода, завършил е успешно курсове, които са били провеждани в Затвора, полагал е и труд.

Същевременно, преценявайки посочените в чл. 439а, ал. 2 от НПК доказателства, а именно оценката по чл. 155 от ЗИНЗС, работата по индивидуалния план, както и останалите източници на информация, съдът намира, че така посочената положителна тенденция у осъдения не е довела до поправяне в такава степен, че да не е необходимо изтърпяване на остатъка от наказанието.

Според настоящия съдебен състав, основно значение за преценяване на обстоятелството дали в достатъчна степен е налице положителна промяна у лишения от свобода, има оценката на риска, както в първоначално определените стойности, така и в нейните актуални стойности към момента

на разглеждане на молбата за предсрочно условно освобождаване, доколкото евентуално поправяне би обусловило конкретно проявена тенденция за снижение на стойностите на оценката за риска. В този смисъл, съдът констатира, че първоначално определената оценка за риска от 51 точки, съгласно представения по делото доклад е била редуцирана до стойност към момента на изготвяне на доклада 43 т., което съдът не намира за достатъчно, за да сочи ясна и необратима тенденция към поправяне. Отчетени съгласно доклада са проблемни зони, които продължават да съществуват, каквито са отношение към правонарушението и риск от вреди.

Съдът, с оглед и доводите, поддържани от защитата, намира за необходимо да посочи, че оценката на осъдения, начина за нейното изготвяне и изготвянето и изпълнението на плана за изпълнение на присъдата са регламентирани конкретно в разпоредбите на чл. 155 и чл. 156 от ЗИНЗС, дейности на Затворническата администрация и в този смисъл, същите не са произволни.

Съдът счита, че констатациите дали осъдения приема отговорността за правонарушението и твърденията на същия осъден за незаконно осъждане, не са свързани до степен на твърдяното от защитата отнемане на възможността за борба срещу незаконно осъждане, в аспекта в който бяха изложени доводи от лишения от свобода и неговия защитник.

По никакъв начин не може да се счете, че е налице поставяне на условие за лишаване на осъдения от възможността същият да иска по съответния процесуален ред възобновяване на наказателното производство чрез констатациите при планирането и изпълнението на присъдите дали същият поема отговорността за нарушението, за което е постановено осъждането. По делото е установено, че осъденият, както беше посочено от самия него и от защитника му, по различни начини, включително образуване на съдебни производства и подаване на молби, се стреми да получи преразглеждане на наказателното производство, по което е постановен актът на осъждането му. Нито настоящият съдебен състав, нито Затворническата администрация поставят пред осъдения въпроса да се откаже от използването на тези средства, като условие да бъде прието, че се е поправил. От самия факт на използване на възможността да се възобнови наказателното производство, по което осъденият твърди, че е незаконно осъден, не може да се формира извод за липса на възможност да се иска предсрочно условно освобождаване. Същевременно обаче, видно е от приложения на л. 7 от настоящото дело документ за препланиране на присъдата, че под аргумента, че е незаконно осъден, осъденият е отказал въобще да се съгласи с предвидените мерки за препланиране на присъдата, което настоящият съдебен състав не може да приеме за основаващо се на действителни процесуални и други лични права. Никой не ограничава правото на лишения от свобода да изразява мнение, включително и да подава искания свързани с наказателното производство, което е приключило с влязъл в сила съдебен акт, подлежащ на изпълнение и изпълняван. Същевременно обаче, съдът

констатира, че под доводите, че счита това осъждане за незаконосъобразно, осъденият е отказал да се съгласи и с взетите мерки за плепланиране на присъдата, което съдът констатира по реда на чл. 439а, ал. 2 от НПК.

На следващо място, изследвайки другите източници за информация за поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието по реда на чл. 439а, ал. 2 от НПК, съдът констатира и че спрямо осъдения е наложено дисциплинарно наказание със Заповед от 18.09.2023 г., тоест в период от време след подаване на молбата за предсрочно условно освобождаване, но преди произнасяне по същество по същата молба в настоящото производство. В тази насока, съдът намира за необходимо да посочи, че намира за неоснователни доводите, поддържани от лишения от свобода, за неотнositимост на така наложената заповед, тъй като тя била издадена след подаване на молбата му за предсрочно условно освобождаване. Констатацията дали са налице основанията за предсрочно условно освобождаване се правят въз основа на събраните по делото доказателства и към момента на постановяване на съответния съдебен акт, с оглед на което и съдът е длъжен да отчете и обстоятелствата за поведението на осъдения след подаване на молбата за предсрочно условно освобождаване. Видно от така цитираната заповед, констатирано е извършено на 01.09.2023 г. нарушение на реда в мястото за изтърпяване на наказание лишаване от свобода, изразяващо се в държане на мобилен телефон, адаптери за зарядни устройства и други посочени в заповедта предмети. Със заповедта е наложено дисциплинарно наказание „Извънредно дежурство по поддържането на чистотата и хигиената за срок от 7 дни“, като същата заповед е била обжалвана от лишения от свобода, и е била потвърдена от Главния директор на ГД „ИН“. Впоследствие заповедта на Главния директор на ГД „ИН“, с която е отхвърлена жалбата на лишения от свобода срещу заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, е била обжалвана и пред АССГ, който е оставил без разглеждане жалбата като процесуално недопустима. Настоящият съдебен състав счита, че макар и по делото да е установено, че е била подадена от лице легитимиращо се като защитник на осъдения, жалба срещу определението на АССГ, разпоредбите на ЗИНЗС обуславят извод, че е налице необжалваемост на заповедта на Главния директор на ГД „ИН“, с която е отхвърлена жалбата на лишения от свобода, срещу заповедта на Началника на Затвора, за налагане на дисциплинарно наказание „Извънредно дежурство по поддържането на чистотата и хигиената за срок от 7 дни“. Това е така, доколкото в ЗИНЗС не е предвидено съдебно обжалване на посочената заповед на Главния директор на ГД „ИН“ в каквато насока е и практиката на Върховния административен съд, съдебни актове с които е потвърдено връщане като недопустими на такива жалби, а именно Определение № 14757/27.11.2020 г. по адм. д. № 12105/2020 г. на III отделение на ВАС, Определение № 15749/18.12.2020 г. по адм. дело № 12282 от 2020 г. на III отделение на ВАС, Определение № 8887/28.07.2021 г. по адм. дело № 6282/2021 г. на III отделение на ВАС и други.

С оглед на това и настоящия съдебен състав намира за установено по съответния законов ред, факта на извършено от лишения от свобода нарушение, за което му наложено дисциплинарно наказание със Заповедта с № 387/18.09.2023 г. на Началника на Затвора.

Посоченото обстоятелство, също обуславя извод, че поправянето на осъдения не е в такава степен, че да се приеме, че не е необходимо изтърпяване на остатъка от наказанието, изтърпявано към настоящия момент, поради което и молбата за предсрочно условно освобождаване следва да бъде оставена без уважение.

Водим от изложеното,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на лишеният от свобода **Е. Д. М.** за предсрочно условно освобождаване от изтърпяване на остатъка от наказанието му, наложено по НОХД № 646/ 2015 г. на Специализирания наказателен съд.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране в 7-дневен срок от днес пред Софийския апелативен съд.

Преписи от протокола да се издадат на служебния защитник на осъдения и да се изпрати също така на лишения от свобода.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16.26 часа.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____